

for November Maaned, thi vi maae erindre at det er meget gavnligt for dem, der skulde ud at tjene, at de betids faae at vide, om de ved denne Understøttelse kunne komme til Højskolen eller ikke. Dernæst skal jeg erkjende, at det, der er skeet i denne Retning, er meget liberalt, idet det ikke berøer alene paa Skole-raadene, hvor store Summer der skal uddeles. De, der hvo nærved Højskolen, kunne nemlig hjælpe sig med en mindre Sum, eller maafee med Tilbud om en Friplads, og det er derfor ganske i sin Orden, at de locale Autoriteter faae det Spillerum i saa Henseende, som Ministeren har givet dem, eller som han ikke vil lægge Hindring iveien for.

Poolfen: Det er om Vædringsfor-
slaget Nr. 28, jeg vil tillade mig at sige et Par Ord. Jeg takker Finantsudvalget, fordi det har opstillet dette Forslag saaledes, at der i Betænkningen er gjort en Henstilling, hvori det hedder, at Finantsudvalgets Fleertal henleder Opmærksomheden paa det Unskelige i, at en Deel af Reiseunderstøttelserne kunde komme enkelte begavede og dygtige Almueskolelærere tilgode. Det vil jeg takke det ærede Fleertal for, og jeg havde troet, at der ved et saadant Spørgsmaal endog saa var kommet Genstemmighed tilstede. Men jeg har nu nylig hørt et af Finantsudvalgets Medlemmer, der ikke hører til Fleertallet, udtale, at han ikke havde sluttet sig dertil, fordi han fandt, at det var for lidt, naar der skulde gøres Noget, og det kan jeg gjerne være enig med ham i, at det ikke vilde strække til for Mange, om de saa fik samtlige de 700 Rd., der ere foreslaaede som Tillæg til den ældre Sum, at rejse for; men Noget er dog bedre end Intet, og jeg har derfor glædet mig over, at Spørgsmaalet er kommet frem, saa meget mere som jeg ellers for mit Vedkommende havde tænkt noget paa at opstille et Forslag i den Retning, hvad jeg nu ikke vil gjøre, i Tro til at denne Henstilling skulde virke tilstrækkeligt. Jeg har nemlig været opmærksom paa, at vi i de senere Aar næsten hvert Aar — ja, jeg troer, jeg kan sige: aarlig — have haft Besøg af fremmede Skolelærere og Lærereinder fra vore Nabolande, navnlig fra Norge og Sverrig,

som have haft meget rigelige Reiseunderstøttelser. De have været flittige Besøgende i vore Skoler, hvor de have sat sig ind i vore Skoleforhold, og jeg troer, at det kan have sin Nytte, hvis virkelige Forbedringer skulde gøres ved vort Skolevæsen, at vi da ogsaa see, hvorledes det staaer til andetsteds, og see det med egne Øine. Derfor troer jeg, at det vilde have samme Nytte for os, om ogsaa nogle Lærere fra vore offentlige Skoler fik Leilighed til at see sig om i andre Lande, forsaavidt de ikke selv have Raad dertil, som de nok sjældent have. Jeg lagde Mærke til, at den ærede Minister ved at udtale sig om dette Punkt ogsaa lovede at tage det Hensyn til denne Henstilling, som han kunde, men han søiede til, at det kom an paa, om han hos de Paagjældende fandt de Forudsætninger, som maatte være en Betingelse derfor. Ved saadanne Forudsætninger maa jeg antage, at den ærede Minister fornemmelig har tænkt paa saadanne Sprøgt og skaber, som maatte være nødvendige, for at den vedkommende Reisende kunde have Nytte af Opholdet paa fremmede Steder, og jeg vil haabe, at der maa kunne findes i alt Fald saamegen sproglig Udvikling ogsaa i vor Lærerstand, naar Udgangen stilles almindelig og frit, og at der maa findes Personer i Lærersstanden, som med Fordeel for Samfundet kunne rejse. Jeg forudsætter nemlig, at de efter deres Reise skulde, naar de ere komne hjem igjen, afgive en Beretning derom, for at deres Reise kunde komme Samfundet og Staten i det Hele tilgode. Jeg vilde iøvrigt have foretrukket, hvis det ærede Finantsudvalg havde stillet det op ligefrem som et særligt Forslag, at disse Reiseunderstøttelser ogsaa maatte være at tildele Skolelærere, som vilde rejse, idet Posten jo ellers hedder „til videnskabelige Diemed“, og det er bekjendt nok, at man ikke regner Almueskolelærere med blandt Videnskabsmænd. Jeg har derfor nogen Frygt for, at Ministeriet heller ikke vil henregne dem dertil, hvad Reiseunderstøttelser angaaer, og derfor skal jeg henstille til det ærede Fleertal, der har gjort Indstillingen til Ministeriet, at forme det mere bestemt som Forslag, saa at Ministeren maatte tage det til